

ÚVODNÍ SLOVO

Když otevřete novou knížku Zdeňka Wagnera, znamenitého vyprávěče a znalce dětských duší, právě tak dobrého, jako je v civilním povolání vynikajícím chemikem a počítačovým programátorem, jen tak ji neodložíte, protože děti vás budou prosit o dočtení příběhu, anebo si ho nepochybně dočtou až k rozuzlení samy. Vzpomenete si při tom na vzácné chvíle, kdy vám rodiče před spaním četli pohádky. Okusili jste skutečné štěstí, protože jste společně prožívali chvíle napětí, jež je opakovaně rozprostíráno mezi zlem v podobě čarodějek a draků, a mezi zářivou krásou princezen a jasem dobra. Byly to nesmírně vzácné okamžiky, kdy se jako kouzelným proutkem spouští a dál rozvíjí fantazie. Tento vklad, tuto zkušenost máte možnost nyní předávat svým dětem. Nudit se při tom jistojistě nebudete, protože příběhy Zdeňka Wagnera mají všechny atributy klasických pohádek, zároveň však autorova fantazie pracuje s reáliemi současnými, sahajícími nanejvýš do doby našich prarodičů, zato však i do zemí jakoby zeměpisně vzdálených. Je to úplně o něčem jiném listovat v knížce, těšit se na pokračování příběhu a odhadovat podle obrázků, jak se bude děj dál odvíjet, než jenom tlačítkem spouštět počítač. Je to o úctě ke knize, k napsanému slovu, protože jak se dokonce v bibli praví, na počátku

bylo slovo. Pohádkové příběhy Zdeňka Wagnera jsou tak věrohodné, že si říkáte: to snad ani nemůže být pravda, aby platila slova Sortiny z pohádky Dvě sestry, jež říká opakovaně: „Co tě nepálí, nehas.“ Vždyť je to přece pohádka a takové pravidlo je jakoby úplně z naší současnosti a je tolik výstižné pro přehnanou opatrnost a lidskou malost. Samozřejmě tato slova platí jen dočasně a konec pohádky dává za pravdu sestře Hanině, nad míru obětavé. Vzdušná a průzračná je pohádka o větrné víle Anitě, o kterou Julián málem přišel, protože nepoznal její hlas mezi přáteli v hlučné rybářské baště. Jezerní princezna Voděna je zase obklopena vodními vílami, které jí pomáhají zachránit jejího vysvoboditele Isidora, takže jako správná pohádka končí dobře. Málem nás však při tom přepadají obavy, aby mladík neskončil tragicky, podobně jako princ v pohádce o Rusalce. Jak hluboká pravda je zakódována do příběhu mladého pekaře Kristiána a mlynářské dcerky Lottynky v pohádce Sedmero dračích srdcí, podle které se celá knížka jmenuje, ukazuje analogie s nádherným textem největšího básníka moderní Indie Rabíndranátha Thákura ze sbírky Zahradník, a to např. s úplným závěrem jedné z básní: „Proč mě můj služebník opouští a odchází mě hledat?“ Právě tak vyrůstá Kristián vedle jemu souzené Lottynky, ale jako by ji neviděl a nevnímal, hledá štěstí na královských dvorech. Přestože on sám přemůže čarodějku Škarodějku a princeznu si zaslouží, nic to nepomůže, protože pro ni, pro Liběnu, znamená pekařský chasník jen málo, a z hradu ho dokonce vyženou. Pohádková

stařenka poté říká nešťastníkovi, že v životě to chodí jinak než v pohádkách, totiž že se musí sám přičinit, aby měl pohádkový život. „Najdi si dívku, která se sama rozhodne, že se stane tvou princeznou,“ radí mu, a také i to, aby ji hledal ve svém okolí. To už je ale pozdě a Lottynku mezitím odnesl drak . . . Od knížky moudrých pohádek pro zvědavé děti, napsané báječným autorem Zdeňkem Wagnerem, se jen tak neodtrhnete a věřím, že ji budete číst a číst v jednom kuse od samého začátku až do konce.

Věra Ludíková